A°. 1833. N°. 70.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 13 Junij.

FRANKFORT, den 9den Junij.

Van de Servische grenzen wordt, den 26sten Mei, het volgende geschreven: « De Bosniers zijn in Servie gevallen, en hebben op de verraderlijkste wijze een aanmerkelijk getal ongewapende landlieden vermoord. Hiermede is het sein tot een' formelen oorlog tusschen Bosnie en Servie gegeven, en in dezen oogenblik roept prins *Milosch* den algemeenen ban te wapen, om zijn land te verdedigen. Men kan binnen kort bloedige en gewiglige voorvallen te gemoet zien, die zelfs op Europa kunnen terugwerken. De Bosniers gaan namelijk onder den invloed van *Mehemed-Ali* te werk, en zijne agenten zijn het, die deze onwetende lieden diets maken, dat zij, bij eene omverwerping der regering te Konstantinopel, groote voordeelen zullen behalen en hun groote voorregten zullen toegestaan worden. Zij gelooven thans, dat het in hun belang is, de Serviers te verzwakken, althans prins *Milosch*, die aan de Porte verknocht blijft, te verdrijven. Deswege hebben zij reeds sints lang allerlei buitensporigheden tegen de aangrenzende Servische plaatsen gepleegd en getracht dezelve tot den kampstrijd uit te lokken. Tot dus verre heeft prins *Milosch* alles vermeden, wat tot uitersten kon aanleiding geven; thans is hij echter genoodzaakt, om aan zijne landgenooten voldoening te verschaffen en dezelve tegen verdere plunderingen en moordenarijen te beschermen. Gebeurt het alsdan, dat de strijd langdurig wordt, zoo zal de Porte tusschen beiden komen, waarbij dan *Mehemed-Ali* niet onverschillig zal kunnen blijven, wanneer hij zijnen invloed in aanhang en de Turksch Europische gewesten niet wil verliezen. Wordt daarentegen de kampstrijd spoedig beslist en zijn de Serviers overwinnaars, zoo zou *Mehemed* zich mede in beweging moeten stellen om zijne vrienden te hulp te komen, en dan zou het weder de zaak der Porte zijn, de Serviers nadrukkelijk bij te staan. Daarbij zou dan eindelijk het geval kunnen ontstaan, dat de eene of andere christen-mogendheid door zulke onlusten in gevaar te geraken en daaraan een einde te moeten maken. Doch dan zou het weder aan geene ijverzuchtige bedenkingen ontbreken, gelijk men er te Konstantinopel reeds zoo vele gehoord heeft; ook kunnen er dan wel dergelijke spanningen uit ontstaan. — Prins *Milosch* is thans bezig eene legerschaar van 10,000 man te verzamelen, om den vijandelijken inval der Bosniers te keer te gaan.»

— De courant van Spiers, een der Duitsche oppositie-bladen, behelst een artikel over de voorvallen te Hambach en Neustad, waarin men het volgende leest: « Wij hebben een berigt uit Hambach ontvangen, waarbij de voorvallen op deze plaats uitvoerig verhaald worden. De hoofdpunten schijnen ons toe te wezen: De militairen op de Hambacher hoogte waren door eenige lieden achter het kasteel beschimpt geworden. In plaats van de schuldigen in hechtenis te nemen, waren alle aanwezigen van den berg verdreven, en, volgens den inzender, hadden de gewapenden de overige aanwezigen als wilde dieren aangevallen, ze gedeeltelijk over de muren naar beneden gestooten, en hen met sabelhouwen en bajonetsteken vervolgd. Daarna was er geschoten, en op deze wijze een jongeling van zestien jaren gekwetst geworden. Zelfs de veiligheidswacht was verjaagd geworden, verscheidene met een goede dragt slagen. Menschen, die in het geheel niet op het slot waren geweest en rustig van het veld naar huis gingen (gewoonlijk bezoeken de boerenlieden des Zondags na de godsdienst hunne akkers en wijnbergen) hadden mede eene portie slagen gekregen, zonder te weten waarom. De opgave, dat eenige personen op de soldaten zouden geschoten hebben, wordt tegengesproken; geen soldaat, geen gendarm heeft zich als gekwetst aangegeven, en terwijl de soldaten zoo in menigte van den berg naar de plaats afdaalden, zou het toch geene kunst zijn geweest om te treffen.»

— Uit Kassel wordt geschreven, dat thans van de zijde van den Keurprins Mede-regent er niet meer op aangedrongen wordt, om de staten-vergadering in zijn paleis te openen, en dat zulks nu in de gewone vergaderzaal der staten zal plaats hebben. Doch de Keurprins zal de opening niet in persoon doen, maar eenen minister daarmede belasten, die de troonrede zal voorlezen.

— De stad Reichenbach, bij Leipzig, is door eenen verschrikkelijken brand bijna geheel in de asch gelegd. In minder dan een uur zijn meer dan 100 huizen eene prooi der vlammen geworden; het grootste gedeelte der ingezetenen heeft moeten vlugten zonder iets te kunnen redden. Op het postkantoor zijn de aangekomen brieven verbrand, doch men hoopt de registers gered te hebben.

— De gemeente Diepflingen, in Zwitserland, met het hoofdbestuur te Bazel niet te vreden zijnde, heeft zich *onafhankelijk verklaard*, behoudens haar regt, om zich later, des goedvindende, bij andere gemeenten of kantons te voegen.

— Het regeringsblad van Triest meldt, dat de geschillen tusschen Sardinie en Tunis bijgelegd zijn.

Van den 10den Junij.

Uit Weenen wordt, den 3den dezer, het volgende geschreven: « Heden nacht zijn hier, met buitengewone gelegenheid, de eerste berigten, van de voorvallen te Hambach op den 27sten Mei ontvangen. Het daarbij vergotene bloed geeft nieuwe reden om de verblinding der hoofden van de revolutionnaire partij te betreuren, welke reeds zoo menig ongeluk over het gemeenschappelijke vaderland gebragt heeft. Men is voor andere dergelijke tooneelen op andere punten van Duitschland bevreesd; doch weet, dat de regeringen er op voorbereid zijn. De propaganda schijnt rusteloos tot de omverwerping van alle regeringen werkzaam te zijn; het is derhalve de pligt dezer regeringen, alle bijzondere belangen te laten rusten, en hunne aandacht voornamelijk op die woelingen te vestigen. Inderdaad zien wij, dat langzamerhand alle geschillen, waaruit de beweging groote verwarring te gemoet zag, in der minne geschikt worden. Derhalve is het ook te hopen, dat de Oostersche zaak spoedig moge bijgelegd zijn. Zoo wel te Petersburg als te Parijs ziet men in, dat men de revolutie in de hand zou werken, indien men over bijzaken wilde twisten, en de hoofdzaak, het zelfbehoud, uit het oog verliezen. Men weet ook, dat het geenszins het oogmerk van beide kabinetten is, groot gewigt te hechten aan eenig geschil, dat tusschen den Sultan en *Ibrahim* pacha mogt ontstaan, en niets meer wenscht, dan den vrede in het Oosten hersteld te zien. Alle brieven uit Parijs laten zich in dezen geest uit, en het Petersburgsche hof heeft, zegt men, de bondigste verzekeringen gegeven, dat het slechts op de herstelling der rust in het Turksche rijk wacht, om zijne troepen terug te trekken.»

— De president der Duitsche bondsvergadering, de graaf *Munch-Bellinghausen*, is gisteren morgen uit Weenen binnen deze stad teruggekeerd.

— De maarschalk *Maison*, die zich als gezant van Frankrijk naar Petersburg begeeft, is mede te Frankfort aangekomen.

— Reizigers, die onlangs van Konstantinopel zijn aangekomen, verzekeren, dat zij tusschen de hoofdstad en Adrianopel aanzienlijke Russische kampen hebben aangetroffen, wier sterkte op 50,000 man wordt begroot.

— Volgens nadere berigten omtrent den brand in de stad Reichenbach, zijn er 530 huizen in de asch gelegd, en niet meer dan 200 huizen staan gebleven, die van de voorstad daaronder begrepen. De bevolking van 5 à 6000 personen is bijna geheel zonder huisvesting. Eene dienstmeid, welke gezegd wordt die ramp, door het werpen van vuur in eenen hooiberg, veroorzaakt te hebben, is in hechtenis genomen.

KARLSRUHE, den 6den Junij.

De Courant dezer stad meldt, dat de regering van Baden, vóór de gebeurtenissen te Hambach, alle maatregelen van voorzorg had genomen, en op den weg van Rijnbeijeren, tot Manheim toe, gendarmerie en troepen geposteerd waren. De uitnoodiging der Beijersche regering, om aan studenten geene reispassen naar Rijnbeijeren te verleenen, is eerst daags voor het Hambacher feest (26 Mei) te Heidelberg aangekomen. Toen is er ook dadelijk order op gesteld. Vroeger bestond er geene reden om zoodanige passen te weigeren.

LONDEN, den 8sten Junij.

Donderdag avond heeft de markies *Wellesley*, 's konings opperhofmeester, aan de gezamentlijke leden van het huis der lords het navolgende antwoord medegedeeld, hetwelk Z. M. op het adres hunner lordschappen van Maandag ll. heeft gelieven te geven: « Ik had reeds alle zoodanige maatregelen genomen, als mij noodzakelijk toeschenen, ten einde de onzijdigheid te handhaven, welke ik besloten heb in den twist, die nu in Portugal gevoerd wordt, in acht te nemen.»

In het huis der gemeenten is dien zelfden avond de kolonel *Davies* overeenkomstig vroegere kennisgeving, met zijne motie te voorschijn gekomen, strekkende om een adres aan Z. M. aan te bieden, en daarin het leedwezen van het huis over de nog voortdurende vijandelijkheden

in Portugal te kennen te geven, maar ter zelver tijd aan Z. M. dank te betuigen voor de wijze staatkunde, welke door hoogstdenzelven ten opzigte van dat land gehouden is; en die motie is met 361 tegen 98, dus met de aanzienlijke meerderheid van 263 stemmen ter gunste van de ministers, doorgegaan.

Dien zelfden avond is ook in het huis der gemeenten, na eene vrij lange discussie, de tweede ministeriele resolutie, betrekkelijk de emancipatie der negerslaven in de Britsche kolonien in West-Indie, loopende over de vrijverklaring van alle de nog moetende geboren worden kinderen, benevens die, welke hun zesde jaar nog niet zullen bereikt hebben, tijdens het in werking komen dezer bill, zonder eenige wijziging doorgegaan. Aanstaanden Maandag zal met de behandeling der derde resolutie van het door de ministers in dezen ontworpen plan een aanvang gemaakt worden.

Aan het bureau van buitenlandsche zaken hebben gisteren de heeren *Vandeweijer* en *Dedel* met den burggraaf *Palmerston* eene afzonderlijke bijeenkomst gehad. Daags te voren waren de graaf *Granville*, onze gevolmagtigde gezant te Parijs, en de Turksche zaakgelastigde aan ons hof, insgelijks met voornoemden burggraaf werkzaam geweest.

Luidens de *Times*, hebben zich de graaf *Grey* en lord *Brougham* Woensdag morgen, ten half acht ure, werkelijk naar het paleis te Windsor begeven, ten einde bij Z. M. een afzonderlijk gehoor te hebben. Beide ministers zijn, volgens dit blad, door Z. M. op het vriendelijkst en hartelijkst ontvangen, en heeft de koning ook aan het antwoord op het adres van het huis der lords, hetwelk de kabinetsleden in hunne jongste bijeenkomst opgesteld hadden, deszelfs volle goedkeuring gegeven. Des namiddags van dien dag, bij de terugkomst van gezegde ministers, tegen vijf ure, hebben zij met enkele hunner ambtgenooten onmiddellijk eene bijeenkomst gehad, en des avonds gezamenlijk, aan het verblijf van den burggraaf *Melbourne*, in Southstreet, hun diner gehouden. — De hertog van *Wellington* heeft dien dag het kasteel te Windsor niet bezocht.

BREDA, den 11den Junij.

De in het kamp opgeslagen tenten, die reeds verleden jaar nagenoeg een zeventigtal beliepen, zijn thans nog veel talrijker, daar hetzelve ver over de honderd bedraagt; ook is er schier geene ververschiug te bedenken of zij is hier te bekomen en aan wel ingerigte herbergen en open tafels is ook geen gebrek, zoodat de talrijke bezoekers, die zich herwaarts begeven, ruimschoots in alle opzigten aan hunne begeerte kunnen voldoen.

's GRAVENHAGE, den 9den Junij.

Nadat de Fransche regering aan de manschappen der verschillende korpsen van onze landmagt, alsmede aan de zeelieden van de flottille op de Schelde, die in Frankrijk gevangen zijn gehouden, had doen aanzeggen, dat zij zich alle naar Duinkerken in beweging moesten stellen, om naar hun Vaderland te worden overgevoerd, hebben zij zich dadelijk daarheen op marsch begeven. Den 7den dezer bevond zich een groot gedeelte der landtroepen reeds te Duinkerken, in de haven van welke stad zij acht Fransche oorlogschepen, namelijk vier fregatten, twee korvetten en twee brikken vonden, die bestemd waren, om hen over te brengen. Van de zijde der Fransche regering waren bevelen gegeven, dat onze landgenooten al de hun toebehoorende goederen konden medenemen, en dat de door hen genoten wordende toelage hun tot op den dag hunner inscheping zou worden uitbetaald. Toen de opperbevelhebber baron *Chassé*, in den namiddag van den 7den, te Duinkerken aankwam, was men reeds bezig onze manschappen in te schepen, en nog voor den avond waren 2400 man daarvan aan boord genomen, en zouden de schepen den volgenden dag naar Vlissingen onder zeil gaan.

Dit heeft werkelijk plaats gehad, want in den namiddag van gisteren, den 8sten, heeft men te 's Gravenhage een telegrafisch berigt uit Vlissingen ontvangen, inhoudende, dat dien dag vijf Fransche oorlogsschepen voor die vesting waren aangekomen, en dat men dadelijk met de ontscheping der 1600 daarop aanwezige Nederlandsche krijgslieden een begin had gemaakt.

Uit de rapporten, overgebragt door Zijner Majesteits stoomboot *de Batavier*, welke in den vorigen nacht van den 8sten uit Duinkerken vertrokken is, blijkt nog verder, dat de boven vermelde Fransche oorlogschepen dadelijk uit Vlissingen naar Duinkerken zouden terugkeeren, om de overige manschappen en zeelieden, welke zich toen deels te Duinkerken en deels nog te St. Omer en te St. Wynoxbergen bevonden, af te halen; dat de generaal baron *Chassé*, die te Duinkerken is gebleven, van den Franschen vlootvoogd het aanbod heeft ontvangen, om met zijn admiraalschip naar Nederland te worden overgescheept, doch dit aanbod beleefdelijk heeft afgewezen, en verkozen, op de stoomboot *de Batavier*, die van hier weder naar Duinkerken zal vertrekken, naar het vaderland te worden overgevoerd; en eindelijk dat de Fransche regering aan de Belgische gezagvoerders last heeft gegeven, om de wapen en equipement-stukken onzer troepen, die in Belgie in depot zijn gebleven, dadelijk naar Vlissingen te doen overbrengen.

Van den 10den Junij.

Daar het voor de betrekkingen der thans uit Frankrijk terugkeerende krijgslieden van belang is, derzelver aanstaande garnizoenen of verblijfplaatsen te kennen, strekt het ons tot genoegen, in staat te zijn, om daaromtrent het volgende mede te deelen:

De generaal der infanterie, baron *Chassé*, mitsgaders de officieren van zijnen staf en de officieren van den staf der artillerie en genie zullen voorloopig respectivelijk ter beschikking worden gesteld van het departement van oorlog, van het departement van den grootmeester der artillerie en van den generaal-majoor chef van de algemeene directie der genie.

De twee kompagnien van de 2de afdeeling en de twee kompagnien van het tweede bataljon der 9de afdeeling zullen tot nader order te Amersfoort garnizoen houden.

Het flank-bataljon der 7de afdeeling komt in garnizoen te Kampen.

Van het flank-bataljon der 9de afdeeling komen twee kompagnien te Doesborgh, de beide andere te Arnhem;

De 10de afdeeling komt in garnizoen te Deventer en Zutphen;

De militairen, behoorende tot de korpsen artillerie en mineurs en sappeurs, zullen op de respective depôts worden gerigt.

Al verder zullen, nadat de bovenvermelde troepen in derzelver garnizoensplaatsen zijn aangekomen, de twee kompagnien van de 2de afdeeling met de twee kompagnien van de 9de afdeeling worden zamengevoegd, ten einde daaruit het 2de bataljon der 9de afdeeling te formeren.

De beide bataljons der 7de en 9de afdeelingen en de 10de afdeeling zullen tijdelijk eene afzonderlijke brigade, onder de bevelen van den generaal-majoor *de Favauge*, vormen, wiens hoofdkwartier te Deventer zal worden gevestigd. (*Staats Cour.*)

Van den 11den Junij.

Heden hebben bij de Tweede Kamer de beraadslagingen plaats, over het voorstel van den heer *van Nes*, strekkende om den Koning een adres aan te bieden tot het splitsen der begrooting van staatsuitgaven, in even zoo vele onderscheidene ontwerpen als hoofdstukken. Morgen zullen daarna de beraadslagingen over de crediet-wet gehouden worden. Beide dagen ziet men belangrijke beraadslagingen te gemoet, vooral omdat, blijkens het in de zitting van gisteren gedaan verslag van de centrale afdeeling, de antwoorden der regering op de crediet-wet in de afdeelingen niet voor voldoende zijn aangemerkt, en men daar is blijven aandringen op het verminderen, zelfs met een vierde, van de aangevraagde som van over de 16 millioen gulden.

— In de meeste provincien zijn thans de verkiezingen afgeloopen voor leden der staten van de provincien.

De vergaderingen der provinciale staten zullen, volgens de daaromtrent bestaande verordeningen, in de onderscheidene provincien des Rijks, in de eerste dagen van de maand Julij, worden gehouden. Aan dezelve is, volgens art. 144 der nog bestaande grondwet, opgedragen het verkiezen van leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waarvan, naar luid van art. 82 der grondwet, jaarlijks een derde deel uitvalt. In dit jaar vallen er 17, en in 1834 en 1835, telken keere, 19 leden uit, welke aan eene herkiezing zijn onderworpen, of door andere leden, waarvoor anderen kunnen worden gekozen.

De 17 leden, welke dit jaar aftreden, zijn, voor elk der provincien, de navolgende heeren: Noord-Braband: Mr. *P. A. van Meeuwen* en Mr *A. J. Ingenhousz*; Gelderland: Mr. *J. Weerts* en Mr. *J. Dijckmeester*; Holland: Mr. *W. J. Janius van Hemert*, *J. J. van Wickevoort Crommelin*, jhr. *D. van Foreest*, (welk lid, gelijk men weet, in April jl. is overleden), Mr. *F. Frets*, *H. baron Collot d'Escury van Heinenoord*, jhr. *G. G. Clifford*, jhr. *O. Repelaer van Molenaarsgraaf*; Zeeland: Mr *J. G. Hinlopen*; Utrecht: Mr. *J. G. van Nes*; Vriesland: *A. A. van Boelens*; Overijssel: Mr. *F. Lemker* en Mr. *A. Sandberg*; Groningen: Mr. *P. Tamminga Sijpkens*.

VLISSINGEN, den 9den Junij.

Gisteren morgen, ten half 8 uren, kwam alhier ter reede het Fransche oorlogs-fregat *Atalante*, schout-bij-nacht *de Mackau*; achtervolgens ankerden insgelijks hier ter reede de Fransche oorlog fregatten *Junon*, *la Résolue* en *la Flore*, benevens de korvetten *la Naijade*, *la Créole*, *l'Héroïne* en de brik *d'Assas*; alle welke vaartuigen onze uit Fransche krijgsgevangenschap ontslagene, roemrijke verdedigers der citadel aan boord hadden. De ontscheping begon na de aankomst van het eerste schip: de heer generaal *de Favauge*, deszelfs adjudant, de luit. kolonel *Oudendijk* en een gedeelte der 7de afdeeling werden het eerst ontscheept en de manschappen op Middelburg gedirigeerd, waar dezelve met de edelste geestdrift door de ingezetenen zijn ontvangen. De ontscheping heeft verder met de meeste orde plaats gehad; de artillerie, onder het bevel van den braven luit.-kolonel *Seelig*, benevens een gedeelte der 10de en 2de afdeelingen, zijn op de omliggende dorpen gekantonneerd, waar dezelve insgelijks van de ingezetenen, die hun met vriendschap en achting ontvingen, de schoonste bewijzen van deelne-

ming in den roem hunner wapenen en in hunne geledene rampen ondervonden.

De schout-bij-nacht *de Mackau* is gisteren aan wal geweest, vergezeld van zijnen staf; doch is kort daarop weder aan boord van zijn schip terug gekeerd.

Onze officieren en manschappen brengen den grootsten lof toe aan de Fransche marine, betrekkelijk de hartelijke en hensche wijze, waarop zij aan boord behandeld zijn, alsook van vele ingezetenen van St. Omer en Bethune.

MIDDELBURG, den 10den Junij.

Toen ll. Zaturdag voormiddag de tijding alhier aankwam, dat onze brave krijgsgevangenen te Vlissingen werden ontscheept, was er weldra eene algemeene deelneming en vreugde door de geheele stad verspreid, en talrijke ingezetenen begaven zich, zoo in rijtuigen als te voet, naar gemelde vesting of een eind wegs daarheen.

Tegen 5 ure kwam het eerste detachement alhier aan, begeleid door de muzijk der stedelijke schutterij en eenige officieren, welke hetzelve waren te gemoet gegaan. In weinige oogenblikken waren de huizen van dat gedeelte der stad, waardoor de intogt moest plaats hebben, met vlaggen versierd, en met de meeste geestdrift werden de dappere verdedigers van den vaderlandschen grond door de ingezetenen ontvangen.

Op de markt gekomen zijnde, werden gemelde troepen door den luitenant generaal *de Kock* en den generaal-majoor *Gucherit*, vergezeld van hunne staf-officieren, geïnspecteerd en met hunne aankomst op den Vaderlandschen bodem geluk gewenscht.

Gisteren voormiddag zijn nog onderscheidene detachementen hier doorgekomen, en op de omliggende dorpen in kwartier gelegd.

De tot heden aangekomene krijgsgevangenen zijn van de 2de, 7de, 9de en 10de afdeeling infanterie, het 3de en 6de bataljon artillerie nationale militie, te zamen op 62 officieren en 2254 manschappen begroot wordende. Onder dezelve bevindt zich, zoo als hierboven uit Vlissingen is gemeld, de generaal *Favauge*, alsmede de kolonel der genie *van der Wijck*.

AMSTERDAM, den 11den Junij.

Beurs-berigten van den 10den *dezer*.

De berigten van Londen, van den 7den dezer, brengen wederom eene prijsverhooging in onze binnenlandsche fondsen; deze prijsverbetering schijnt aanleiding gegeven te hebben tot den grooten inkoop van Zaturdag in onze 5 pCt.; de prijzen der 5 pCt. te Londen waren reeds $90\frac{7}{8}$ en die der $2\frac{1}{2}$ 50 pCt.; door het gerucht intusschen, dat baron *Dedel* door ons gouvernement terug geroepen was (hetwelk echter aan geene politieke redenen mag toegeschreven worden) daalden onze 5 pCt. wederom tot $90\frac{1}{4}$ en de $2\frac{1}{2}$ pCt. tot $49\frac{1}{4}$; de omzettingen waren intusschen te Londen zeer belangrijk, en vele Engelsche kapitalisten realiseren hunne 3 pCts stuks en ruilen daartegen onze binnenlandsche fondsen.

Ook heden was wederom het gerucht ter beurs, dat te Berlijn een congres over onze zaken zoude gehouden worden.

De handel in publieke fondsen was niet onbelangrijk; in onze $2\frac{1}{2}$ en 5 pCt is veel omgezet geworden; verscheidene commissien waren wederom voor Engelsche en Duitsche rekening in deze twee fondsen; 48 $49\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{8}$ was de prijs der eersten; $88\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$, 89, $89\frac{1}{8}$, 89 pCt. de prijs der laatsten.

In kansbiljetten zijn groote posten omgezet, ofschoon de prijzen derzelven weinig gevarieerd hebben; $21\frac{7}{8}$, $21\frac{15}{16}$, 22, $22\frac{1}{16}$ was de prijs derzelven; Restanten $1\frac{1}{4}$ à $\frac{7}{32}$; de omzettingen in sijndicaat waren van geen bijzonder belang; 83, $82\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, de prijs der $4\frac{1}{2}$ pCt. en $68\frac{3}{4}$ à 69 de prijs der $3\frac{1}{2}$ pCt. Voor handelmaatschappij was gedurig vraag: $93\frac{3}{4}$ à 94 is daarvoor besteed. In andere Hollandsche fondsen weinig handel.

Ofschoon de posten, welke in buitenlandsche fondsen omgezet worden, niet van zoo groot bedrag zijn, als die onzer binnenlandsche fondsen, zoo waren die toch over het algemeen zeer gewild. Oude Russen zijn à $99\frac{1}{4}$; nieuwe à 100 pCt in kleine partijen gedaan; voor Russen van 1831 en 1833 waren eenige *binnen- en buitenlandsche commissien*: de prijs derzelven is $90\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$; roebels $66\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ gedaan.

In alle Spaansche fondsen wordt tegenwoordig veel omgezet; de Brabandsche commissien duren voort; de prijs der 5 pCt. was $71\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, 72 met veel handel; 3 pCt. $47\frac{7}{8}$ à $48\frac{1}{8}$ pCt.

In uitgestelde is veel omgezet à $15\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$ Fransche en $14\frac{7}{8}$ 15 pCt.; die der Engelsche, oude cortes-obligatien zijn à $16\frac{5}{8}$ en $\frac{3}{4}$ pCt. gedaan.

Duitsche fondsen blijven gedurig gevraagd; $91\frac{7}{8}$ en 92 zijn 5 pCt. metallieken gedaan; $50\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ de $2\frac{1}{2}$ pCt., en $94\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ de Pruissische loten.

Voor Brazilianen was wederom vraag tot 70; $70\frac{1}{4}$ zijn dezelve gerezen.

In Grieksche fondsen was het stil, 35 à $\frac{1}{2}$ zijn stukken van 100 pond en $31\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$ de prijs der stukken van 500 pond.

Columbianen meer gevraagd, doordien te Londen de prijs dezer fondsen 2 pCt. gerezen is; $16\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ is gedaan en coupons $3\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ in posten verhandeld.

Er was hoegenaamd niets nieuws ter beurs.

Beurs van den 11den *Junij*.

Er was heden hoegenaamd geen variatie en de fondsen zijn op de hoogte van gisteren gebleven.

In $2\frac{1}{2}$ pCt., 5 pCt. en kansbiljetten was veel handel.

Van vreemde fondsen waren Columbianen gezocht.

Hoegenaamd niets nieuws ter beurs.

Mengelwerk.

Het don gratuit.

In één der drie nota's, gevoegd bij de processen-verbaal der beraadslagingen der afdeelingen onzer Tweede Kamer, over het ontwerp van wet, ter beschikbaar-stelling van sommen op de begrooting, aangenomen bij de wet van 22 November 1832, zien wij, dat door sommige leden, bij het ontwikkelen der bezwaren van verder te doene geldleeningen, is aangevoerd, dat men in vervolg zijne toevlugt behoorde te nemen, tot een *don gratuit*, welk middel door de vaderen, met een goed gevolg, bij het beschermen der nationale eer en belangen, is aangewend. Niet zonder de grootste verwondering heeft voorzeker het grootste doordenkende gedeelte van het dagbladen-lezend publiek de aanprijzing van zulk eenen zoogenoemden heilzamen maatregel gade geslagen; verwondering, die ongetwijfeld hooger gerezen is dan zulks het geval zou geweest zijn, indien gezegde aanprijzing uit de pen van een' journalist of vlugschriften-schrijver gevloeid ware: wij men uit het brein onzer volksvertegenwoordigers ten minste zoo iets bezwaarlijk kon te gemoet zien. Dit nu echter gebeurd zijnde, achten wij het van onzen pligt, daartegen kortelijk die bedenkingen in het midden te brengen, welke de aard der zaak zelve en de ondervinding van vroegere jaren ons daartoe aan de hand geven.

Onder den verzachtenden titel van *don gratuit* verstaan wij, (in aanmerking genomen, dat dit middel de meest mogelijk voordeelige uitkomst voor 's lands schatkist zou behooren op te leveren, en daardoor geenszins eene geheel vrijwillige, uit reine vaderlandsche gezindheden voortvloeijende en in goeden gemoede te offeren gift ten behoeve van 's lands financien kan verstaan worden) eene *geforceerde heffing op inkomsten en bezittingen*, welken weg het, overeenkomstig de jongstleden wel berekende crediet wetten van het gouvernement, reeds op zou gegaan zijn, bijaldien de Nederlandsche kapitalisten, gelukkigerwijze, aan de uitgeschrevene leeningen geen genoegzaam deel hadden genomen. Eene geforceerde heffing dus, het *hatelijkste* en meest *immorele* middel, dat ooit in het hoofd van eenen algemeenen bestuurder van 's lands financien kan oprijzen.

Hatelijk: omdat er geen middelmatig of aanzienlijk burger, geen koopman van den derden, tweeden of eersten rang, geen kleine of groote rentenier; niemand behalve de daglooner, van wien de dagelijksche en wekelijksche winsten bekend en te berekenen zijn, gevonden zal worden, die niet ten eenemale ongezind is, om voor het oog eener daartoe aan te stellen onderzoeks-commissie bloot te leggen, wat hij jaarlijks door vlijt en werkzaamheid verdient, of aan jaarlijksche revenuen kan berekenen te kunnen verteren; welk bloot-leggen bij het doorgaan der geforceerde heffing evenwel eene onvermijdelijke verpligting wordt: omdat, zonder die bekendheid, het onmogelijk is te kunnen vaststellen, hoeveel elk in de term der wet vallende individu den lande als zoogenoemd *don gratuit* verschuldigd is te offeren.

Immoreel: omdat de zoo even genoemde bekendmaking eene bevestiging bij eede ten gevolge moet hebben, ten einde bij het gouvernement de vaste overtuiging besta, dat de heffing-verschuldigde individu niets verzwegen heeft van hetgeen de middelen zijns bestaans uitmaakt, en onder zijne bezittingen kan gerekend worden; welke eedaflegging intusschen den weg voor een legio meineeden openstaat, die, in plaats van het moreele in de maatschappij te bevorderen, het tegendeel doet geboren worden.

Het is zoo, onze vroeger bestaan hebbende regerings-besturen, en wel van 1795 tot aan het raadpensionarisschap SCHIMMELPENNINCK, hebben dien maatregel gebezigd. Maar met welk gevolg? Is het wel te veel gezegd, wanneer men, als een der meest afdoende oorzaken van den kortstondigen duur dier regeringen, de algemeene ontevredenheid over, de algemeene verfoeijing van gezegden maatregel op den voorgrond der gevolgtrekkingen plaatst? Zijn de toen met kennis van zaken geleefd hebbende, en nog in wezen zijnde voorstanders van het zoogenoemde *don gratuit*, vergeten, welk eenen hoogst nadeeligen indruk dat stelsel toen op den geest van het Nederlandsche volk heeft te weeg gebragt, en hoe men, ten tijde der invoering van het belasting-stelsel van onzen doorkundigen, en nog altijd diep betreurden GOGEL, algemeen uitriep: "*veel liever belastingen dan geforceerde heffingen!*"? En zulk eene verfoeijing van, zulk eene algemeene ontevredenheid jegens de toenmalige regerings-besturen strekt gezegden voorstanders van den hatelijksten en meest im-

moreelen maatregel, niet tot genoegzame les om soortgelijke middelen voor altijd af te zweren, en als hoogst nadeelig voor de welgestemde gezindheid des tegenwoordigen Nederlandschen Volks te beschouwen? Om 's lands schatkist te stijven, zouden zij er dan geen kwaad in vinden, dat ons gouvernement bij het meerderdeel der natie, in plaats van in achting te stijgen, tot den laagsten trap van verachting daalde? Om de noodige middelen ter bestrijding van 's lands uitgaven te vinden, zouden zij er geene gewetenszaak van maken, duizenden tot het afleggen van eenen ondoordachten of opzettelijk valschen eed gelegenheid te verschaffen?

Men vergeve ons deze vooronderstelling, die alleen op de overtuiging rust, dat niet alle bewoners van *Nederland* echte Nederlanders zijn, en er ook velen op onzen bodem gevonden zullen worden, die hun finantieel belang boven de reinheid huns gewetens stellen. Hoewel wij ons met eere op den algemeen goeden geest onzer natie mogen beroemen, en zedelijke verlichting en beschaving hare zetels in *Nederland* zigtbaar gevestigd hebben, lijdt het evenwel geen twijfel, of de zucht naar ontduiking der wet, heeft hier, even zeer als in andere rijken, hare vereerders en aanklevers. Onbestaanbaar en ten eenemale verwerpelijk zijn derhalve alle zoodanige verordeningen, die de mogelijkheid tot vergrooting van dat getal daarstellen.*

Dat er geld zijn moet, om 's rijks behoeften te bestrijden, valt niet te ontkennen; maar is het wel evenveel langs welken weg men dit tracht te verkrijgen? Welgewijzigde, evenredig drukkende, zoo min mogelijk aan eene omslagtige, en daardoor ligt al te kostbare comptabiliteit onderhevige belasting-wetten, zal elk waar vaderlander zich gaarne, ten nutte zijns vaderlands, ten nutte van het algemeen getroosten, wanneer daarbij de meest mogelijke bezuinigingen in het administreren van 's lands financien wordt in acht genomen en de voorstellen en plannen daartoe door het gouvernement met naauwgezetheid worden overwogen en met ijver worden ter harte genomen; maar *geforceerde heffingen* getroost zich niemand meer; daartegen stuit het gevoel van den eerlijken Vaderlander op; daardoor worden de hechtste grondslagen van een welgevestigd regerings-bestuur ondermijnd; daardoor wordt de deur voor onberekenbare misbruiken en misdaden geopend, en die voor alle verdere vrijwillige negotiatien geheel gesloten.

Slechts ééne goede zijde heeft de meening van enkelen onzer volksvertegenwoordigers, die zich als voorstanders van een zoogenoemd *don gratuit* hebben doen kennen: die meening is zoo zeer in strijd met de uitgedrukte gevoelens der meesten onzer geachte volksrepresentanten, dat er aan hare verwezenlijking gelukkig nimmer te denken valt, en zulk een ministerieel voorstel ten allen tijde schipbreuk zal lijden op den welberaden geest onzer Staten-Generaal.

Aan onze terugkeerende krijgslieden.

't Juichend Neêrland *vlecht laurieren,*
Dapperen! al ons' eerbied waard!
Daar uw heuglijk weêrkomst vieren
Stof tot pleging jubles baart!
Vreugdeliedren mogen klinken,
Vreugdetranen zullen blinken;
U ten dankbren welkomgroet:
't Uur der vrijheid heeft geslagen,
Dat naar ouders, kroost en magen,
Glorievol u keeren doet.

Kerker, boei en leed onttogen,
Vreemd geweld en dwinglandij,
Moogt ge op 't schittrendst eerloof bogen:
Koning WILLEM *maakte u vrij.*
Trouw aan d' eed, hem eens gezworen,
Deedt ge in vollen luister gloren,
Wat uw hart is ingeplant;
Duur gelouterd in het strijden,
Zwaar beproefd in 't knellendst lijden,
Groet u 't juichend Vaderland.

Als een moeder, vol verlangen,
Om, met eer en roem belaân,
Straks haar' zoon aan 't hart te prangen,
Voor zijn land ten strijd gegaan:
Zoo, met innig zielsbegeeren,
Beidden wij uw wederkeeren,
Nooit volprezen heldendrom!
Liefde toeft u allerwegen,
Rein genoegen stroomt u tegen
Bij het hartlijkst wellekom.

Wat in Frankrijks *lustwaranden*
Lof en roem u stichten mogt:
Nergens dan op Neêrlands *stranden*
Bloeit, wat gij te smaken zocht.
Haakend naar den blijden morgen,
Die een' eindpaal aan uw zorgen,
Aan uw zuchten stellen zou,
Smeekte uw blik, tot God geheven:
„Vader! wil ons 't land hergeven,
„'t Oord van vrede, deugd en trouw!"

Niet verbasterd, als zoo velen;
Wie het vreemde, op vreemden grond
Meer genot en vreugd kan telen,
Dan, wat hier Gods gunst hun zond;
Niet verblind door de eerbewijzen,
U, bij luid, eenstemmig prijzen,
Aangeboôn van 's vijands hand:
Neen! als ware, dankbre loten,
Uit Oud-Neêrlandsch *bloed gesproten,*
Smachtte uw ziel naar 't Vaderland.

Welkom, welkom Neêrlands zonen!
Leeft met roemen en eeren!
Neêrland *vlecht u lauwerkroonen*
Viert uw komst met luid hoezee.
Vorst en Burgers, jeugd en grijzen
Zullen u om strijd bewijzen,
Hoe men hier uw deugden eert;
Hoe men hier uw krijgsvictorie
Schatting wijdt van eer en glorie;
Dat uw heil ons heil vermeert.

D. B.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 Junij 1 El 7 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.
Den 12 dito 1 El 8 Palm 3 Duim. gewassen 5 Duim; gevallen 0 D.

Heden is alhier, in den ouderdom van 74 jaren en bijna 3 maanden, overleden, onze waarde Behuwd Vader en Vader, de Heer *TEUNIS van OMMEREN*, *Vrederegter van het kanton Wageningen en lid in den Stedelijken Raad* alhier.

WAGENINGEN,
den 8sten Junij
1833.

D. BEEK.
[illegible] BEEK,
Geb. van Ommeren.

---

† § § Te *Doesborgh*, aan den *Yssel*, provincie *Gelderland*, staat eerlang, met regterlijke autorisatie, voor zoo veel daarbij belanghebbende minderjarigen betreft, in het openbaar aan de meestbiedende verkocht te worden de bekende Y Z E R-F A B R Y K te *Keppel*, zeer gunstig tot het bekomen van Grond- en Smeltstoffen en tot min kostbaar vervoer van de gefabriceerde Goederen, gelegen aan en gedreven wordende door de rivier *den ouden Yssel*, tusschen de steden *Doetinchem* en *Doesborgh*, met daarbij behoorende W O N I N G E N, M A G A Z Y N E N, G E B O U W E N, W E R K P L A A T S E N, M O D E L L E N en G E R E E D S C H A P P E N, zoo mede nog eene afzonderlijke en ook door het water gedreven wordende S L Y P E R Y, K O P E R G I E T E R Y voor M O D E L L E N en S L E K K E N B E U K E R Y, een en ander met het beste succes gedreven, vroeger onder de firma van *W I L L E M de H A A S en J A N S S E N*, later onder die van de Wed. *G. J A N S S E N en A B E R S O N* en thans onder die van *H. van der H A R D T A B E R S O N.*

---

† † † *Z U T P H E N*. De ondergeteekende berigt het geëerde publiek, dat hij alhier te spreken of te ontbieden is bij den Heer *W E E N I N K*, in het logement *den Hollandschen Tuin*, Maandag, Dingsdag en Woensdag den 17den, 18den en 19den dezer, met alle soorten van B R I L L E N en G L A Z E N, die tot de Gezigtkunde behooren.

MAGNUS MORIS.

---

† † § Men verlangt, tegen 1 Augustus of September, een' bekwamen H U I S K N E C H T, van de Gereformeerde Godsdienst, zijn werk goed verstaande, en van voldoende Getuigschriften voorzien. — Adres franco bij den Boekverkooper *W. C. W A N S L E V E N*, te *Zutphen*, onder letter *K*.

---

† § † Iemand in eene der voornaamste Geldersche steden eene sedert jaren gevestigde affaire hebbende, vraagt, tot voortzetting van dezelve, voor 15 Julij aanstaande, een K A P I T A A L, groot V I E R D U I Z E N D G U L D E N, hetzij op wissel of tegen behoorlijke Hypotheek. Iemand hiertoe genegen zijnde gelieve zich met vrachtvrije brieven te adresseren aan den Boekhandelaar *J. F. T H I E M E*, te *Nijmegen*, onder de letters T. S. R.

*** Bij G. T. N. SURINGAR, te *Leeuwarden*, en verder bij de voornaamste Boekhandelaren, staat, *tot den* 15. *Junij* 1833, eene inteekening open op eenen tweeden druk van DE ONDERGANG DER EERSTE WAERELD, door Mr. W. BILDERDYK, welke in één deeltje in klein 8vo., gelijk aan vroegere goedkoopen editien, zal worden uitgegeven.

Prijs bij inteekening met het kaartje der eerste Wareld } *f* 1-20 ordinair papier. / „ 1-65 velin papier.

Buiten inteekening zal de prijs tot *f* 1-50 ordinair papier, en *f* 2.00 velin papier worden verhoogd.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.